

Veronica Bodea Tatulea

Absolventă a Institutului de Arte Plastice „Ion Andreescu” din Cluj, promoția 1973, artista este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din anul 1975.

În perioada 1974-2006, a fost muzeograf, șef de secție și director la Muzeul de Artă – Brașov.

Începând cu 1974, a participat la toate expozițiile județene și de grup ale UAP – Filiala Brașov.

A participat la Expozițiile Republicane din 1974, 1975, 1977, 1978, 1979 de la București și la Bienala de Grafică de la Ploiești (1999).

Expoziții personale: Brașov (1974, 1977, 1980, 2007), Arad (1978), București (1978), Stockholm (1991, 2006), Győr (1999), New York (2004).

Expoziție retrospectivă la Muzeul de Artă – Brașov (2002), Muzeul „Brukenthal” – Sibiu (2002) și Galeria „Apollo” – București (2005).

Prezentă în **expoziții de artă românească peste hotare:** Tours – Franța (1990), Stockholm – Suedia (1991), Moll, Forest, Gand – Belgia (1992), Bruxelles, Assende, Deuerie, Volvovol – Belgia (1993), Kanagawa – Japonia (1995), De Oude Pastorie, Bornem – Belgia (1995), Stockholm – Suedia (1995), Győr – Ungaria (1996), Belgrad – Iugoslavia (1996), Gand – Belgia (1997), București – Palatul Șuțu (2005), Bruxelles – Belgia (2005).

Activitate în domeniul graficii publicitare (afișe și cataloage de expoziție), ilustrații și coperte de carte pentru copii, și în domeniul criticii de artă.

Tabere de creație: Kokapu – Ungaria (2000), Thessaloniki – Grecia (2007).

Lucrări în colecții de stat și particulare din țară (Brașov, București, Arad, Sibiu) și **din străinătate** (Elveția, Germania, Norvegia, Suedia, Olanda, Belgia, Ungaria, Franța, Canada, SUA).

Călătorii de studii în Cehoslovacia, Asia Centrală, Suedia, Germania, Belgia, Ungaria, Grecia, Italia, Franța, SUA.

Personalitatea complexă a Veronicăi Bodea Tatulea se remarcă nu doar la întâlnirea plină de surprize cu arta sa grafică, ci și în viața culturală a Brașovului (în primul rând). Critic de artă exigent, cu un discurs caracterizat prin subtilitate, remarcabil prin măiestria frazei și acuitatea observației, ea este o autoritate în promovarea artiștilor meritorii și intuirea ierarhiilor valorice.

Arta sa, de un rafinement revelatoriu, este un spațiu deschis spre mereu alte ținte al căutării sub toate aspectele. Subiectele sale vin din cultură, viziunile se proiectează în forme mereu diversificate, aspirând să incite imaginația, meditația și să surprindă vizual și mental. Desigur, în dialogul său cu priutorul, artista caută limbajul cel mai sugestiv, tentând nu să definească, ci să stimuleze natura *să încapă* în idee. Un fel de act demiurgic de reordonare a lumii este fiecare incursiune în „natură”, înțeleasă ca univers intelectual, aflat sub semnul rostirii și proliferării formelor – coincidențe, concurente, căutându-și un sens privilegiat. Astfel, maternitatea, patimile omului, zborul/înălțarea, ciclurile naturii, creațiile minții se constituie ca puncte centrifuge pe care artista le propune sub regimul unor „motive”: Icar, Sf. Sebastian, păsările, feminitatea, cuplul primordial, timpul... Emoția estetică e procurată pe calea intelectului, așadar, aspirând să abstragă din universul mai mult sau mai puțin coerent logica unei percepții integratoare și disociative în același timp, dar și o modalitate de spiritualizare a lumii. Formele inanimatului tind să urce în zona esotericului, asociind obiectelor culturale un resort mitic.

Mijloacele de reprezentare sunt diverse și tehnicile multiple. Cologravura, linogravura, litografia, aquatinta, aquaforte, desenul în creion sau în tuș, tehnica mixtă sunt opțiunile artistei pentru compoziții de o plasticitate la care dinamica și tensionarea coordonatelor, axelor, precum și delicatețea culorilor – aflate în contrast cu griurile cromatice sau acoperind spații dincolo de contururi, ca un fel de dispersie a elementelor unele în altele – reprezintă modalități ale dialogului cu natura-eveniment. Compozițiile sunt, de altfel, atent studiate, evitând decupajul pur și simplu din spațiul realității, ci alcătuint un „text” dincolo de realitate, cu recurs la simbolistică, nediscursiv, extrem de nuanțat, poetic.

Veronica Bodea Tatulea este un artist pe care cuvântul, arta mânării limbii l-au desăvârșit, dându-i capacitatea de a crea cu ochiul minții, de a recepta lumea cu simțuri și emoții înălțate în spațiul cugetării.

BIANCA OSNAGA